

[N. P. Nielsen.]

beruset eller saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har det fornødne Herredømme over sine Handlinger. I Lovforslaget er foreslaaet, at ingen maa føre Motorkøretøj, naar han „er saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har det fornødne Herredømme over sine Handlinger“. „Beruset“ var altsaa gaaet ud. Nu mener Udvalget, med Undtagelse af en enkelt, der dog subsidiært har tiltraadt Forslaget, at den nu foreslaaede Form er bedre, saaledes at der i Bestemmelsen kommer til at staa: „der paa Grund af Nydelse af Spiritus ikke er i Stand til at gøre det paa betryggende Maade“. Ja, det er maaske vanskeligt at udtrykke det saa tydeligt, som mange ønsker, naar man ikke skal gaa til direkte Forbud mod Spiritusnydelse for motorkørende før eller under Førerskabet. Dette har ogsaa været drøftet i Udvalget, men der har ikke været nogen af Udvalgets Medlemmer, der har slaet til Lyd for et saadant absolut Forbud. Jeg tror heller ikke, at dette ønskes i al Almindelighed af Befolkningen. Jeg tror, man haaber efterhaanden at naa til, at enhver Motorkører, der føler sit Ansvar overfor sig selv og andre, undlader at nyde Spiritus, naar han skal føre Motorkøretøj.

Lovforslagets Bestemmelse om, at Justitsministeren under visse Forhold skulde kunne fastsætte Begrænsning i Arbejdstiden for Motorførere, har der ikke kunnet opnaas Enighed om, til Trods for, at Udvalgets Flertal, der var enigt med Justitsministeren i hans Forslag, har gjort store Indrømmelser, saaledes at det bliver i Politivedtægten, det kan bestemmes, og kun for større Omraader skal det overlades Justitsministeren, dog efter Forhandling med Amtsraad og Byraad. Jeg beklager, at der ikke er opnaaet Enighed om dette. Jeg tror, det er rigtigt, at der bliver Lejlighed for Myndighederne til at skride ind mod dette, at Folk, der kører Motorvogn, enten paatager sig eller mere eller mindre tvinges af Forholdene til at køre i saa lang Tid, at de bliver overanstrengt, hvoraf Følgen, som man jo har set, uvægerlig bliver Ulykker baade for dem selv og for andre.

Angaaende Hastighedsbestemmelserne har der i Udvalget været lange Forhandlinger og mange Overvejelser. Udvalgets store Flertal er enedes om at foreslaa Kørehastigheden forhøjet fra 5 til 10 km for de forskellige Arter af Køretøjer, dog saaledes at forstaa, at det gælder Færdselen paa Landeveje, hvor der er „fri Bane“, som man siger. Flertallet vil hævde, at det er nok paa

Papiret en Forøgelse af den tilladte Hastighed, men ikke i det virkelige Liv; hvis blot man indskrænker sig til de Hastigheder, som her foreslaas, vil det ikke kunne siges at være en urimelig Fart, naar altsaa Forholdene i øvrigt tillader det. Der stod i den gamle Lov, at disse Hastigheder gælder kun, naar Forholdene tillader det. Det har Udvalgets Flertal ment at skærpe ved at sige, at Kørehastigheden skal „afpasses efter Færdsels- og Vejforhold samt Motorkøretøjets Beskaffenhed.“

Hvis disse Indskrænkninger overholdes, tror jeg, at der ikke er nogen Fare for Færdselen i al Almindelighed ved at gaa til denne Forhøjelse af Hastigheden fra 5 til 10 km. Og det maa understreges, at der sker ikke nogen Ændring i Hastighedsbestemmelsen om de 30 km i København, Frederiksberg, Købstæder, bymæssige Bebyggelser o. s. v., det gælder, som sagt, kun Færdselen paa fri Landevej, hvor der ikke er nogen særlige Forhindringer. I Samraadet med Justitsministeren har denne ogsaa givet Udtryk for Enighed med Udvalget i, at det maa paalægges de paagældende Politimyndigheder at søge disse Hastighedsbestemmelser strengt overholdt. Jeg betoner, at det for adskillige Medlemmers Vedkommende har været en Betingelse for, at de har tiltraadt dette Ændringsforslag.

Der findes i Lovforslaget Bestemmelser om Indførelse af den saakaldte Selvrisiko; der er Tale om et Beløb paa indtil 200 Kr., som de paagældende skadelidte selv skulde udrede. Hele Udvalget har været enigt om, at det bør frafalde, fordi man har det Indtryk, at dette forholdsvis minimale Beløb ikke vilde have stor Betydning for Færdselsikkerheden, medens det ganske afgjort vilde være til Skade for en hel Masse mindre erhvervskørende, som paa Grund af deres megen Kørsel er udsat for Smaaskader.

Endelig har man med Hensyn til Fradømmelse af Retten til at føre Motorkøretøj foretaget efter Udvalgets Mening en Skærpelse. Efter Lovforslaget kan under særlig formildende Omstændigheder en saadan Fradømmelse af Førerretten undlades. Det var man betænkelig ved. Det var jo i saadanne Tilfælde, hvor der var Tale om berusede eller spirituspaavirkede Folk, og man var i Udvalget betænkelig ved at fastholde, at der kunde undlades Fradømmelse under særlig formildende Omstændigheder. Der var et Flertal i Udvalget, som mente, at man maaske snarere kunde nedsætte de 6 Maaneder, der er Tale om, f. Eks. til 3 Maaneder og saa altid kræve Frakendelse i saadanne Tilfælde. For at opnaa Enighed